

دوره نوزدهم	فصلنامه
شماره ۴۸	پرستاری
۱۳۸۵ زمستان	ایران

پاسخ کارکنان پرستاری به فرسودگی شغلی در مراکز سوختگی تهران

*دکتر فروغ رفیعی^۱ دکتر سیده فاطمه حق دوست اسکویی^۲ دکتر منصوره یادآور نیکروش^۳

چکیده

زمینه و هدف: پرستاری در بخش سوختگی نیازمند مراقبت ویژه می‌باشد و پاسخ‌های عاطفی شدیدی را در کارکنان بر می‌انگیزد. هر پرستاری که از بیماران سوختگی مراقبت می‌کند، می‌داند که تنیدگی بخشی از پرستاری سوختگی است و مسائل سازمانی، مشکلات مربوط به بیماران و کار تیمی در مراکز سوختگی واکنش‌های شدیدی را در این کارکنان بر می‌انگیزد و تداوم این امر منجر به فرسودگی شغلی کارکنان شده و مراقبت پرستاری را تحت تأثیر منفی خود قرار می‌دهد. مقاله حاضر به عنوان بخشی از پژوهشی وسیع به هدف تعیین ماهیت پاسخ پرستاران سوختگی به فرسودگی شغلی تدوین شده است.

روشن بررسی: در این پژوهش از روش تحقیق کیفی گراندد تئوری استفاده شد. ۳۸ نفر از طریق نمونه گیری هدفدار و نظری در مطالعه شرکت کردند و داده‌ها با استفاده از مصاوبه‌های بدون ساختار و مشاهده با مشارکت جمع‌آوری گردید. به منظور تحلیل داده‌ها از روش مقایسه مداوم استفاده شد.

یافته‌ها: شرکت کنندگان در پاسخ به تنیدگی و فرسودگی شغلی ابعاد منفی را نمودار کردند. این پاسخ‌ها به صورت ابعاد عاطفی، نگرشی، روان‌تنی، رفتاری و سازمانی پدیدار شد. ابعاد عاطفی در قالب استیصال شخصی و حرفة‌ای، ابعاد نگرشی در قالب از خود بیگانگی و منفی نگری، ابعاد روان‌تنی به صورت فرسایش جسمی و روانی، ابعاد رفتاری در قالب عدم تحمل و توجیه کردن و ابعاد سازمانی به صورت رفع تکلیف کردن و زوال عملکرد نمایان شدند.

نتیجه گیری: فرسودگی شغلی تمام ابعاد وجودی شرکت کنندگان در مطالعه را متأثر ساخت و به همین نسبت، مراقبت‌های پرستاری را تحت تأثیرات منفی خود قرار داد. فرایند کنش‌ها و تعاملات کارکنان پرستاری در طول زمان و در پاسخ به موقعیت‌ها و بافت مراکز سوختگی پدیدار شد. جیت تعديل واکنش‌های منفی پرستاران و بیبود کیفیت مراقبت‌های پرستاری، لازم است عوامل خرد و کلان حاکم بر مراکز سوختگی تهران تعديل گردد. به علاوه توجه مدیران پرستاری به علائم و نشانه‌های فرسودگی شغلی، و همچنین اجرای برنامه‌های کاهش تنیدگی مفید خواهد بود.

کلید واژه‌ها: گراندد تئوری، فرسودگی شغلی، مراقبت پرستاری، بخش سوختگی

تاریخ دریافت: ۸۵/۱۰/۲۵ تاریخ پذیرش: ۸۵/۱۲/۲۲

^۱ استادیار گروه پرستاری داخلی و جراحی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران، تهران، ایران (*مؤلف مسئول)

^۲ دانشیار گروه پرستاری بهداشت، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران

^۳ دانشیار گروه پرستاری بهداشت، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران

مقدمه

عدم همکاری بیماران، رویارویی با بیماران در حال مرگ و عدم قدرت درمان یا التیام آنان، مشاهده رنج بیماران و عدم توانایی برطرف نمودن درد آنها، کودکانی که مورد آزار و غفلت واقع شده بودند، و برخوردهای بین کارکنان و مشکلات نوبت کاری منجر به تبیدگی شغلی پرستاران شده بود.^(۷)

تبیدگی شغلی می تواند به صورت های مختلفی ظاهر شود، کارآیی را مختل کند و در موارد شدید منجر به فرسودگی شغلی گردد.^(۹) فرسودگی شغلی که از سه جزء تحلیل عاطفی (Emotional Exhaustion)، مسخ شخصیت (Depersonalization)، و فقدان موفقیت فردی تشکیل شده، به عنوان یک نشانگان تحلیل عاطفی، جسمی و روحی باعث ایجاد خودپنداری منفی (Negative Self-concept) نگرش منفی نسبت به شغل و بی علاقگی به مددجویان می شود. پرستاران که فرسودگی شغلی را تجربه می کنند ممکن است احساساتی از قبیل خستگی مزمن، تند مزاجی، بی حوصلگی و خشم نسبت به بیماران، فقدان اهمیت و همدردی نسبت به بیمار، تمایل به منطقی نشان دادن انجام نامناسب کار با این طرز فکر که بیماران آنچه را که شایسته مشکلات آنان است، دریافت می کنند، و کناره گیری روانی یا فیزیکی از بیمار و وظایف شغلی را بروز دهند.^(۱۰)

پاسخ های تبیدگی در کارکنان بخش های سوختگی نیز مورد مطالعه قرار گرفته است. واکنش شخصی نسبت به صدمات وسیع بیماران، خصوصاً احسان تهدید و آسیب پذیری، واکنش های شخصی نسبت به بیمارانی که دچار سوختگی شدید هستند و واکنش های ناشی از نالمیدی نسبت به کوشش بی مورد، برای نجات بیمارانی که ادامه حیات آنان و یا کیفیت زندگی بعدی شان بسیار مورد تردید است، از جمله مواردی است.

برآوردن نیازهای فردی بیمار، محور مراقبت های پرستاری را تشکیل داده و هدف نهایی پرستار انجام مراقبت با کیفیت از بیمار است.^(۱۱) به عبارت دیگر، مراقبت با کیفیت، حق تمام بیماران و مسؤولیت تمام پرستاران مراقبت دهنده می باشد.^(۳)

پرستاران بیشترین تماس را با بیماران دارند و پرستاران سوختگی بزرگترین گروه تیم سوختگی هستند که مسؤولیت درمان شبانه روزی بیماران را به عهده داشته و به عنوان بزرگترین عامل پیشرفت یا ایجاد مشکل برای بیمار سوختگی شناخته می شوند.^(۵) پرستاری در بخش سوختگی مراقبت ویژه ای را تقاضا می کند^(۶) و پاسخ های عاطفی شدیدی را در اکثر افراد عادی و حرفة ای که با درد، ناهنجاری و مرگ بیماران روبرو هستند بر می انگیزد^(۵) و هر پرستاری که از بیماران سوختگی مراقبت می کند، می داند که تبیدگی بخشی از پرستاری سوختگی است.^(۷)

در مورد منابع محرومیت و علل تبیدگی پرستاران بخش سوختگی گزارش های متعددی منتشر شده است. برخی پژوهشگران به عواملی چون وسائل پیچیده، بار سنگین کاری، فوریت های مکرر پزشکی، هذیان های فراوان بیماران سوختگی، انتقال عفونت از طریق وسائل آلوده، ساعات کاری طولانی و واکنش های بستگان بیماران اشاره کرده اند.^(۸) گروهی نیز پاداش و سودمندی اندک برای کارکنان، تقاضاهای متعارض، مشکلات مربوط به تیم پزشکی، رفتار نامطلوب سرپرستان، روش های درمانی دردناک و تعارض با سایر کارکنان پرستاری را نام برده و بیش از همه بر سنگینی بار کاری تأکید کرده اند.^(۹) Lewis و همکاران نیز، در گزارش نتایج مطالعه خود اشاره کردند، که

اخلاقی مورد قبول و تاحدی جسورانه شوند تا با حداقل تعداد کارکنان، مراقبت امن و با کیفیتی را ارائه دهند.^(۱۶)

پرستاران در خلأ عمل نمی کنند بلکه به طور مداوم تحت تأثیر عوامل واقع در حیطه مراقبتی قرار دارند.^(۱۷) در همین راستا برخی نویسندها معتقدند که محیط های کاری پر تنش عملکرد روانی-اجتماعی پرستاران سوختگی را تحت تأثیر قرار می دهند.^(۴) پرستاران سوختگی تهران نیز در طول دوران تجربه کاری خود و در تعامل روزانه با بیماران، همکاران و سازمان چالش های زیادی را تجربه می کنند و این تجارب و تأثیرات، خواه ناخواه بر نحوه ادراک و عملکرد آنان و ماهیت مراقبت هایی که اجرا می کنند تأثیرگذار است.^(۱۸) اما در مورد چگونگی تجارب و ادراکات پرستاران در حیطه فعلی مراقبت سوختگی اطلاعاتی وجود ندارد و مشخص نیست که این تجارب و ادراکات و پاسخ های ناشی از آن، ماهیت مراقبت ها را به چه شکل تحت تأثیر قرار می دهد.

با توجه به مشکلات وسیع بیماران سوختگی و عوامل تنش زای موجود در این بخش ها، تأثیرات ساختاری مراکز سوختگی و پی آمد های خاص بیماران مثل رضایت و وضعیت عملکردی آنها و با عنایت به تعاملی بودن فرآیند مراقبت و این واقعیت که تجارب و ادراکات پرستاران در اثر قرارگیری مداوم در معرض موقعیت های دنیای واقعی مراکز سوختگی شکل می گیرد، لازم است درک بهتری در مورد تأثیر این تجارب بر ماهیت مراقبت در بخش های سوختگی به دست آید. در همین راستا این مقاله به عنوان بخشی از یک پژوهش وسیع تر ماهیت پاسخ های کارکنان پرستاری، عوامل ساختاری موجود در مراکز سوختگی را روشن خواهد کرد.^(۱۸)

که برخی پژوهشگران به آن اشاره کرده اند.^(۱۱) به عبارت دیگر، شواهد نشان می دهد که عوامل تنش زای موجود در مراکز سوختگی و فرسودگی شغلی ناشی از آن، با تأثیر بر عواطف، جسم و روح کارکنان پرستاری، مراقبت ها را به شدت تحت تأثیر قرار می دهد.

Donabedian معتقد است که ساختار سازمانی، فرآیند مراقبت را تحت تأثیر قرار می دهد. به عبارت دیگر، عواملی مانند تعداد و ترکیب کارکنان و منابع موجود و سازماندهی آنها، فعالیت های بالینی را متاثر می سازد.^(۱۲) این در حالی است که طبق اطلاعات گردآوری شده، مرکز سوختگی شهید مطهری با ۷۰ تخت فعال از ۸۸ پرستار و مرکز سوختگی توحید با ۷۰-۸۰ تخت فعال، تنها از ۵۴ پرستار در سطوح مختلف برای مراقبت ۲۴ ساعته از بیمار برخوردار می باشند. به علاوه بالا بودن شیوع خودسوزی در بیماران از عوامل ساختاری خاص این مراکز است^(۱۳)، که با تحت تأثیر قرار دادن کارکنان و افزایش بار کاری، مراقبت ها را دگرگون می کند. خود گردانی بیمارستان ها و فقر اکثر بیماران سوختگی، کم بودن دستمزد کارکنان، ناتوانی مدیران در اداره مشکلات و تأمین رفاه کارکنان، خصوصیات خاص بیماران سوختگی مثل اعتیاد و ابتلاء به بیماری های خطرناک واگیر دار، پزشک سالاری و سایر عوامل متعدد حاکم بر این مراکز از مواردی است که پرستاران کنترلی بر آن ندارند.^(۱۴) Hogston نیز معتقد است که فضای سیاسی حاکم بر پرستاری، کنترل پرستاران بر ساختارهای مراقبتی را امکان پذیر نمی سازد، زیرا ساختارها اکثراً در کنترل مدیران قرار داشته و اغلب تغییر ناپذیرند.^(۱۵) پرستاران بالینی حتی در حیطه کاری خود از کنترل حرفة ای بر کارشان برخوردار نیستند، در نتیجه ممکن است مجبور به توسل به رفتارهای متفاوت با استانداردهای اجتماعی و

عدد ۵ نفر مربوط به مطالعه مقدماتی، ۱۹ نفر مربوط به مرکز اول (شهید مطهری) و ۱۴ نفر مربوط به مرکز دوم (توحید) بودند. از مجموع شرکت کنندگان مطالعه اصلی (۳۳ نفر)، ۲۵ نفر را کارکنان پرستاری در سطوح مختلف تشکیل دادند و ۸ نفر از سایر اعضای تیم سوختگی بودند. نمونه کارکنان پرستاری شامل پرستار، ۸ بیبیار، ۲ کمک بیبیار، ۳ سرپرستار، ۲ سوپر وایزر و ۲ مدیر پرستاری بود. از آنجا که کارکنان پرستاری به برخی موضوعات مربوط به تیم سوختگی اشاره کردند با یک پزشک، یک مددکار اجتماعی، ۲ فیزیوتراپیست و ۴ بیمار نیز در فرآیند نمونه گیری نظری (Theoretical Sampling) مصاحبه شد. معیار گزینش شرکت کنندگانی که به نحوی در مراقبت از بیمار نقش داشتند حداقل یک سال تجربه در مراکز سوختگی تهران بود. بیماران نیز بر اساس تمایل به همکاری و همچنین ثبات جسمانی و روانی انتخاب شدند. شرکت کنندگان مراکز سوختگی شامل ۱۱ مرد و ۲۲ زن بودند که ۱۹ زن و ۶ مرد از این عدد را کارکنان پرستاری تشکیل می‌دادند. دوازده نفر از کارکنان پرستاری به علت نیاز مالی ۲ یا ۳ نوبت در مراکز سوختگی، سایر بیمارستان‌ها و یا مشاغل خصوصی کار می‌کردند. سایر مشخصات کارکنان پرستاری در جدول شماره ۱ نشان داده شده است.

جدول شماره ۱ - مشخصات فردی کارکنان پرستاری

دامنه	مشخصات	میانگین ± انحراف معیار
۲۳-۵۲	سن	۳۹± ۹/۵
۱-۲۹/۵	سابقه کار	۱۷/۵± ۱۰/۵
۱-۲۹/۵	سابقه در بیمارستان	۱۲/۸۵± ۱۰/۹
	مورد مطالعه	

روش بروزی

برای پی بردن به پاسخ پرستاران به فرسودگی شغلی، روش تحقیق کیفی گراند تئوری (Grounded Theory) انتخاب شد. گراند تئوری از داده‌هایی که به طور نظام دار جمع آوری و در طول پروسه تحقیق تحلیل می‌شود استنتاج می‌گردد.^(۱۹) هدف گراند تئوری ایجاد نظریه بوده^(۲۰) و هدف محقق از کاربرد این روش، توضیح دادن پدیده‌ها در موقعیت‌های اجتماعی و تعیین چگونگی فرآیندهای ذاتی موجود در آن است. جمع آوری و تحلیل داده‌ها در گراند تئوری به شکل هم زمان صورت می‌گیرد و تحلیل هنگامی به پایان می‌رسد که داده‌های جدید، بینش تازه‌ای ایجاد نکند. این وضعیت به عنوان اشباع طبقاتی (Category Saturation) شناخته شده است.^(۲۱) در این پژوهش به منظور کاهش سوگیری شرکت کنندگان و پژوهشگران در مصاحبه‌ها و مشاهده مشارکتی (Participant Observation)^(۲۲) ابتدا یک مطالعه مقدماتی (Pilot Study) با شرکت ۵ نفر از اعضاء هیئت علمی دانشکده پرستاری و مامایی که سرپرستی دانشجویان را در مراکز سوختگی تهران به عهده داشتند انجام شد. مطالعه اصلی پس از کسب اجازه از مسئولین مراکز سوختگی تهران (توحید و شهید مطهری) آغاز شد و تمامی شرکت کنندگان پژوهش فرم رضایت آگاهانه را امضاء کردند. داده‌ها از طریق مصاحبه‌های بدون ساختار (Unstructured Interviews) و مشاهده با مشارکت جمع آوری شد. مصاحبه‌ها بر روی نوار ضبط شد. ابتدا داده‌ها در یک مرکز جمع آوری و تحلیل شده و پس از آن به جمع آوری و تحلیل داده‌ها در مرکز دوم اقدام شد. در مجموع ۳۸ نفر در مصاحبه‌ها شرکت کردند. از این

مصاحبه‌ها و مشاهده‌ها صورت گرفت. برخی از سؤالاتی که نمونه گیری نظری را هدایت کرد عبارت بود از: «آیا تفاوتی بین مراقبت پرستاری ارائه شده به بیماران مختلف وجود دارد؟»، «آیا مراقبت پرستاری در بخش‌های کوچک و بزرگ متفاوت است؟».

سطح مشارکت از مشاهده صرف تا اشتراک کامل در برخی فعالیت‌ها متغیر بود. به علاوه در طول مشاهده، برخی گفتگوهای غیر رسمی با شرکت کنندگان پژوهش صورت گرفت. بلافصله پس از هر جلسه مشاهده در عرصه، یادداشت‌های برداشته شده به طور نظام دار در برگه‌های مخصوص ثبت شد. تحلیل یادداشت‌های عرصه (Field Notes) به تعیین وضعیت‌های زمینه‌ای (Contextual Conditions) و توضیح دادن تغییرات پاسخ‌های کارکنان پرستاری در هر بافت کمک کرد. این امر منجر به طرح فرضیه‌های متعددی شد.

با توجه به روش نظریه‌پایه، جمع آوری، تحلیل و تفسیر داده‌ها به طور هم زمان وقوع یافت.^(۱۹) پس از هر مصاحبه، نوشتار کلمه به کلمه تایپ و در رایانه ذخیره شد و پس از آن بر روی کاغذ چاپ گردید و فرصتی را فراهم کرد تا با پخش مجدد نوار، مضامین (Themes) بیشتر مشخص شوند. در هنگام پخش دوباره نوارها، به لحن صدا و مضامین تکرار شونده توجه شد. علاوه بر این موارد، افکار و احساسات اولیه تحلیل گر در مورد ماهیت و اهمیت داده‌ها منجر به ثبت یادداشت‌هایی در رابطه با داده‌ها گردید. یادداشت‌های عرصه نیز به همین ترتیب تایپ و تحلیل شد. یادداشت‌های تایپ شده، دوباره خوانی شده و کد‌هایی به مضامین تکرار شونده اختصاص یافت. با این کار، کدگذاری باز خوانده می‌شود و به وسیله آن، داده‌ها کلمه به کلمه و سطر به سطر بررسی می‌گردد^(۱۹) و کدهای اختصاص یافته،

نمونه‌ها از تمامی بخش‌های هر دو مرکز انتخاب شدند. اولین نمونه هدفدار (Purposeful Sample) شامل ۶ نفر از کارکنان پرستاری بود. نمونه گیری نظری پس از پدیدار شدن نظریه آزمایشی به کار رفت. اساس نمونه گیری نظری سؤالات پدیدار شده در طول تحلیل داده‌ها بود. در دو مصاحبه انتهایی داده جدیدی پدیدار نشد و به این سبب جمع آوری داده‌ها از طریق مصاحبه خاتمه یافت.

مصاحبه‌ها در مکانی خصوصی با توافق طرفین صورت گرفت. تمامی مصاحبه‌ها توسط یکی از محققان انجام شد. مدت زمان مصاحبه‌ها بین ۳۰-۱۶۵ دقیقه متغیر بود. تمامی مصاحبه‌ها به جز یک مورد بر روی نوار ضبط شد و یادداشت‌هایی در طول گفتگوها برداشته شد. مصاحبه‌ها با استفاده از راهنمای عنایون مصاحبه که با توجه به مطالعات اولیه پژوهشگران در مورد مفاهیم اساسی تحقیق تهیه شده بود، صورت گرفت. عنایون راهنمای شامل ساختار، فرآیند و پیامد مراقبت بود.^(۱۲)

اولین سؤالی که از شرکت کنندگان پرستاری پرسیده شد سؤالی بسیار باز بود: «لطفاً در مورد مراقبت پرستاری در بخش خود صحبت کنید». سؤالات بعدی بر اساس پاسخ‌های شرکت کنندگان و نیازمندی‌های نظریه پدیدار شده، مطرح گردید.

پس از اختتام مصاحبه در هر مرکز، اقدام به مشاهده شد. مشاهده با مشارکت در تمامی بخش‌ها و نوبت‌های کاری صبح، عصر و شب صورت گرفت. در مرکز اول ۱۴ جلسه و در مرکز دوم ۷ جلسه مشاهده انجام شد. با انتخاب تمامی بخش‌ها و تمامی نوبت‌های کاری نیازی به نمونه گیری نظری در این مرحله (مکان و زمان) نبود.^(۱۹) اما نمونه گیری نظری در هر بخش و اطاق پانسمان بر اساس سؤالات پدیدار شده در طول

منابع داده‌ها (Data Source Triangulation) و تلفیق (Method Triangulation) نیز صورت گرفت.^(۲۴) نمونه گیری با حداکثر تنوع (Maximum Variation Sampling)، مشاهده با مشارکت و استفاده از ادبیات منتشر شده نیز، این معیار را برآورد. پس از کامل شدن توصیف پدیده، شرکت کننده از هر مرکز، نظریه ایجاد شده را تأیید کردند (Member Checks). بافت اصلی مطالعه تا حد امکان توصیف شد، بنابراین قضاوت در مورد قابلیت انتقال، توسط خوانندگان امکان پذیر گردید. جهت برآوردن معیار ثبات، فرآیند مطالعه حسابرسی شد. به این منظور ۴ نفر از اساتید فن، فرآیند مطالعه را بازنگری کرده و در مورد نتایج پژوهش به توافق رسیدند. از آنجا که در این مطالعه، واقعیت، قابل انتقال بودن و ثبات تأمین شده است، معیار تأیید پذیری نیز خود به خود برآورده شد.^(۲۵) به عبارت دیگر تمام مطالعه به عنوان یک حسابرسی تحقیقی عمل کرد.

یافته‌ها

گردآوری و تحلیل همزمان داده‌ها بیانگر آن بود که شرکت کنندگان در نتیجه عوامل درون سازمانی و برون سازمانی حاکم بر مراکز سوختگی، نشانه‌های فرسودگی شغلی را نمایان ساخته و در نهایت این نشانه‌ها، عواطف، نگرش‌ها، جسم، رفتار و مراقبت‌های آن‌ها را هدف قرار داده اند. پاسخ‌های شرکت کنندگان به عوامل ساختاری حاکم بر مراکز سوختگی در پنج بعد منفي، شامل ابعاد عاطفی، نگرشی، روان‌تنی، رفتاری، و سازمانی ظهور کرد. هر یک از این ابعاد دارای طبقات فرعی و خصوصیات متعددی بود که چگونگی پاسخ کارکنان به عوامل ساختاری و فرسودگی شغلی ناشی از آن را نشان می‌داد.

اغلب، کلمات خود شرکت کنندگان را منعکس می‌کند. عنوان مثال، کد "فقدان همدلی" به این پاسخ اختصاص یافت: «...وقتی هیچکس نیست صدای ما را بشنوه ما صدای مريض را چرا بشنويم؟». کد هایی که معانی يكسانی را شامل می‌شوند تحت طبقات مشترکی قرار داده شدند. به عنوان مثال کدهای مشابه کد فوق تحت طبقه بندی "کناره گیری عاطفی" قرار گرفتند. ابزارهای تحلیلی (Analytical Tools) شامل پرسش سوالات و انجام مقایسات به یافتن خصوصیات هر مفهوم کمک کرد.^(۱۹) در کدگذاری محوری، طبقات اصلی به طبقات فرعی خود ارتباط داده شدند؛ کدگذاری در حول محور هر طبقه صورت گرفت و منجر به ارتباط یافتن طبقات در سطح خصوصیات و ابعاد شد.^(۱۹) در این مرحله، ساختار مراقبت با فرآیند مراقبت ارتباط یافتد. عنوان مثال این نوع کدگذاری نشان داد که کدام گروه از عوامل منجر به فاصله گیری پرستاران از بیماران شده است.

فرآیند تلفیق و تصفیه نظریه در کدگذاری انتخابی روی داد.^(۱۹) در این مرحله طبقه اصلی "پدیدار شدن ابعاد منفی: پاسخ به فرسودگی شغلی" تعیین شد. طبقه اصلی، سایر طبقات پدیدار شده و طبقات فرعی آن‌ها را به یکدیگر متصل کرد.

به منظور بررسی اعتبار و اعتماد داده‌ها در این مطالعه از روش لینکلن و گوبای استفاده شد. این نویسنده‌گان، روایی درونی را در تحقیق کیفی به قابل قبول بودن (Credibility)، روایی برونی را به قابل انتقال بودن (Transferability)، قابلیت اعتماد را به ثبات (Dependability) و عینیت را به تأیید پذیری (Confirmability) ترجمه کرده‌اند.^(۲۶)

برای اطمینان از قابل قبول بودن داده‌ها ۸ ماه وقت صرف جمع آوری داده‌ها گردید و به علاوه، تلفیق

و عدم موفقیت بود. یکی از شرکت کنندگان در مورد احساس بی کفاوتی و عدم موفقیت چنین گفت:

مشکلات بیمارستان جای خود، مشکلات مریض را می بینی که هیچ کاری از دست نمی آید، خوب از نظر روحی همه اینها ضربه است. وقتی کاری از دستم بر نمی آید، از نظر روانی اثر می گذارد. تمام اینها روز به روز اثر منفی می گذاره (شرکت کننده ۱۲)

۲- ابعاد نگرشی:

بر اساس تحلیل داده ها، ابعاد نگرشی آن دسته از پاسخ های فرسودگی شغلی است که در نتیجه ارزیابی مشکلات بیمارستان جای خود، مشکلات مریض را می بینی که هیچ کاری از دست نمی آید، خوب از نظر روحی همه اینها ضربه است. وقتی کاری از دستم بر نمی آید، از نظر روانی اثر می گذارد. تمام اینها روز به روز اثر منفی می گذاره (شرکت کننده ۱۲)

از خود بیگانگی به صورت از دست دادن احساسات نوع دوستانه نسبت به بیماران ظهور کرد. طبقات فرعی تر از خود بیگانگی شامل درک غیر انسانی و کناره گیری عاطفی بود.

درک غیر انسانی بر اساس داده ها به صورت مجموعه احساسات و نگرش های غیر اخلاقی، غیر انسانی و گاه خصومت آمیز نسبت به مددجویان تعریف شد و بیشتر در مورد بیماران وجود داشت که از نظر شرکت کنندگان خصوصیات منفی داشتند. خصوصیات این طبقه فرعی شامل باورهای غیر اخلاقی، قائل نشدن احترام و تحقیر و سرزنش بود. یکی از شرکت کنندگان باور خود را چنین توجیه کرد:

خشونت که نیست، بعضی ها میگن که تنبیه معلمانه، می گن چوب معلم، چیه؟ بعضی از مریض ها از نظر فرهنگی خیلی پایین هستند، یعنی تو خانواده ای تربیت شده که همچ سروصد و داد بوده، یعنی با داد، این

۱- ابعاد عاطفی:

بر اساس تحلیل داده ها، ابعاد عاطفی آن دسته از پاسخ های فرسودگی شغلی است، که در نتیجه ارزیابی منفی شرکت کنندگان از عوامل بروون سازمانی و درون سازمانی ایجاد شده و عواطف آنها را تحت فشار قرار می دهد. ابعاد عاطفی تحت دو طبقه بندی فرعی استیصال شخصی و استیصال حرفه ای ظهور کرد.

استیصال شخصی به صورت مجموعه احساسات شخصی، ناشی از خستگی عاطفی که در اثر به اوج رسیدن تأثیر عوامل تنفس زا و عدم کنترل بر شرایط در فرد ایجاد شده و وی را وادار به واکنش هایی برای حفظ و نگهداری انرژی می کند ظهور کرد. خصوصیات این طبقه شامل احساس درمانگی و ناتوانی، احساس به دام افتادگی، احساس فشار عاطفی و فرسودگی، احساس خستگی و نداشتن انرژی، افسردگی و بی حوصلگی، و تمرکز بر خود بود. یکی از شرکت کنندگان در مورد احساس به دام افتادگی چنین گفت:

به دنبالش بودم یک جای فراری پیدا کنم از اینجا برم، ولی وقتی راه فراری نداری آدم حداقل احتیاج داره که یک نفس تازه بکشه، وقتی اکسیژن نیست یا باید بمیره یا باید بره تو حیاط نفس بکشه، اینجا عمللاً اکسیژن نیست، پرسنل هم دچار خفگی تدریجی می شن؛ این واقعیت داره، داره اتفاق می افته (شرکت کننده ۹).

استیصال حرفه ای به صورت مجموعه احساسات ناشی از تأثیر وضعیت های ساختاری بر حرفه که بر اثر ارزیابی منفی فرد از این عوامل و عدم کنترل بر شرایط ایجاد شده بود ظهور کرد. خصوصیات این طبقه شامل کاهش انگیزه و رضایت شغلی، احساس محرومیت شخصی و حرفه ای، احساس عدم برخورداری از قدردانی و تصدیق، و احساس بی کفاوتی

۳- ابعاد روان تنی

پاسخ‌های جسمی و روانی فرسودگی شغلی در نتیجه تعامل فشارهای عاطفی و تحلیل نیروی جسمانی ایجاد شده است. داده‌ها بیانگر آن بود که هم زمان با تخلیه منابع عاطفی، جسم کارکنان نیز آسیب‌پذیری بیشتری یافته و منجر به شیوع درد و بیماری گشته است.

خصوصیات این طبقه به صورت شیوع بیماری و عفونت، درد، و خستگی ظهور کرد. یکی از شرکت کنندگان درمورد شیوع بیماری و عفونت چنین گفت:

من زیاد بیمار می‌شم، عفونت تو بدن مون زیاد هست، معمولاً اکثراً سرما می‌خوریم. به خاطر این‌که سال‌ها تو اطاق پانسماں بودم. محیط گرم، لباس و کلاه و ماسک و عرق می‌کنیم. اینجا جوون‌های ما که چند ساله فقط کار می‌کنند بیماران، خانم‌ها عفونت ادراری زیاد می‌گیرن. برای همین بچه‌ها فقط شیفت می‌چرخون، شیفت (شرکت کننده ۶).

۴- ابعاد رفتاری

بر اساس تحلیل و تفسیر داده‌ها، ابعاد رفتاری به صورت آن دسته از پاسخ‌های فرسودگی شغلی که در نتیجه تعامل متقابل عواطف و نگرش‌های منفی و پاسخ‌های روان تنی ایجاد شده و منجر به تحولات رفتاری منفی می‌شود، تعریف شد. ابعاد رفتاری شامل عدم تحمل و توجیه کردن بود.

فشارهای عاطفی درجه تحمل کارکنان را کاهش داد. خصوصیات این طبقه شامل کناره گیری فیزیکی، تخلیه عاطفی، تعارض خانوادگی، و برخورد بین فردی بود. یکی از شرکت کنندگان کناره گیری فیزیکی را این چنین نمایان کرد:

دیگه از خودشون مایه نمی‌گذارن بچه‌ها، یعنی به این حد رسیدن، فقط می‌گن ما امروز او مدیم وظیفه کاری

مریض می‌شینه سر جاش، یعنی احساس زور؛ می‌گن، تا نباشد چوب تر، فرمان نبرد گاو نر (شرکت کننده ۸). کناره گیری عاطفی بر اساس تحلیل و تفسیر داده‌ها بصورت مجموعه احساسات و کنش‌های حاکی از بیتفاوتی و اهمیت ندادن به بیمار و مسائل او تعریف شد و به نظر رسید که کارکنان جهت محافظت خویش در مقابل تندیگی و فشار عاطفی از آن استفاده کرده‌اند. خصوصیات این طبقه فرعی شامل فقدان همدلی، دوری گزینی و شکایت بود.

دوری گزینی در کلام یکی از شرکت کنندگان این چنین منعکس شد:

... می‌دونید من زیاد نمیرم تو بحر مریض‌ها، زیاد کند و کاو نمی‌کنم با چی سوختی، چرا سوختی، چون تو روچیه ام خیلی اثر می‌گذاره، زیاد کند و کاو نمی‌کنم (شرکت کننده ۱۳).

ناامیدی از حل مسایل باعث شده بود که کارکنان تصویر کنند هر گونه تقلیلی برای غلبه بر مشکلات بیهوده است. ناامیدی منجر به بیتفاوتی آن‌ها نسبت به دیگران و مسایل شد. بنابراین خصوصیات منفی نگری به صورت انتقاد، بی‌اعتمادی و بد‌بینی، و استهباء و بیتفاوتی پدیدار گردید.

یکی از شرکت کنندگان بیتفاوتی خود را به شکل زیر نمایان کرد:

... اصلاً میم نیست برای غبیت بزنن، اصلاً من ارزش نمراه ارزشیابی و نمی‌دونم کسر این حقوق روزانه‌ای که می‌گیرم واقعاً برای ملاک نیست. به دلیل این‌که چی می‌خوادم بشم، می‌خوادم کدام کمک مادی منو قطع کنه، وقتی پول نباشه... (شرکت کننده ۲۷).

لازم به ذکر است که خصوصیات مثبت کارکنان، ارزیابی مثبت آن‌ها از خصوصیات بیمار و حمایت همکاران، برخی از پاسخ‌های نگرشی را تعدیل می‌کرد.

در صورت انجام ندادن آن مؤاخذه می شود، در کوتاه‌ترین زمان ممکن و بدون توجه به اصول و روش‌های مراقبتی انجام می دهد؛ به طوری که یک مشاهده کننده خارجی بتواند صرفاً انجام شدن آن را تأیید کند. رفع تکلیف کردن به صورت راهبردهای کوتاه کردن زمان مراقبت، بی توجیه به اصول و روش‌ها، و اولویت دادن به وظایف ضروری ظاهر شد و بزرگترین طبقه پدیدار شده از داده‌ها بود که ماهیت مراقبت در مراکز سوختگی را به خوبی بیان می کرد.

شرکت کنندگان جهت انجام وظایف خود **کوتاه ترین زمان ممکن** را به کار می برند و به این منظور از راهبردهایی استفاده می کرند که شامل: ارتباط و آموزش تلگرافی یا حین مراقبت، انتخاب راحت ترین رویکرد، حذف یا چشم پوشی، محول کردن وظایف به دیگران/ شیفت بعد، مراقبت سطحی، تعجیل و سرعت، و مراقبت ماشینی بود. پژوهشگر در یکی از یادداشت‌های خود در عرصه، بارزترین شکل مراقبت ماشینی را در یکی از اطاق‌های پانسمان ثبت کرد:

„پانسمان حالت زنجیر وار دارد، هر کس وظیفه ای را به عهده دارد. دو نفر سریع شستشو می دهند. تنها کلماتی که ردوبدل می شود این است که خودت را بلند کن، باز کن، بیار بالا، بیار پایین، برگرد، تکون بخور. یک کارگر مسئول بالا گرفتن اعضای بدن بیمار و چرخاندن بیمار به این طرف و آن طرف است. بیمار مثل توپ فوتیال و با سرعت پرت می شود. پانسمان بیمار با ۷۵٪ سوختگی تنها ۱۰ دقیقه وقت می برد. در همین مدت، مریض بعدی شستشو داده شده و آماده پانسمان می باشد“ (یادداشت شماره ۵).

مون را انجام بدیم، برمیم. قبلًا خیلی علاقه مند بودن، می‌رفتن تو اطاق‌ها با مریض‌ها اگر کار نداشتن صحبت می کردن، ولی الان شما ببینید، همه شون اینجا نشستن، علت چیه؟ دیگه انگیزه ندارن، دلگرمی ندارن“ (شرکت کننده ۱۸)

توجیه کردن بر اساس داده‌ها، به صورت تمایل به منطقی نشان دادن انجام نا مناسب وظایف و مراقبت‌ها ظهور کرد. توجیه کردن در رابطه با موارد مختلف، از جمله کمبودها، بیماران، رفتار همکاران و مدیران، و بار کاری و خستگی صورت گرفت.

توجیه کردن در رابطه با کمبودها بیش از همه نمایان بود در حالی که کمبودها مقطعی بودند و گاه کمبودی وجود نداشت. یکی از شرکت کنندگان که با وجود سست‌های استریل متعدد، تنها از یک سنت استریل برای کمپرس صورت تمام بیماران استفاده می کرد، رفتار خود را چنین توجیه نمود:

„خوب می شه با همون یک دونه سنت هم استریل کار کرد، روش داره دیگه، ولی اینکه ما ۲۰ تا کمپرس داریم، ۲۰ تا سنت هم باز کنیم یک چیز وحشتناکی اصلاً می شه، اصراف هم می شه، چون داخل هر سنتی چند تا گازه“ (شرکت کننده ۱۹)

۵- ابعاد سازمانی

ابعاد سازمانی به صورت واکنش‌های شرکت کنندگان نسبت به خواسته‌های سازمان که در نتیجه تعامل متقابل پاسخ‌های عاطفی، نگرشی و روان تنی ایجاد می شود، پدیدار گردید. ابعاد سازمانی شامل رفع تکلیف کردن، و زوال عملکرد بود.

تحلیل داده‌ها نشان داد که در رفع تکلیف کردن، مراقبت دهنده کاری را که ملزم به اجرای آن است یا

و اگر انجام ندن مورد بازخواست قرار می گیرند.
(شرکت کننده ۵).

بر اساس داده ها **زوال عملکرد** عبارت از تخلیه انرژی جسمی و عاطفی است که منتهی به فقدان انگیزه و اشتیاق به کار شده و عملکرد کارکنان را از جنبه های فیزیکی، روانی، و اخلاقی مختلف می نماید. خصوصیات زوال عملکرد به صورت غیبت عاطفی و روانی، غیبت فیزیکی، تنزل اخلاقی، و گریز، از داده ها پدیدار شد. یکی از شرکت کنندگان غیبت عاطفی و روانی را چنین نمودار کرد:

ما پرسنل با سابقه مون به جرأت می تونم بگم همه شون خوابن تو شیفت های بیداری شون، یا کسلن، یا خوابن، یعنی اگر مطمئن باشن سوپروایزر وارد بخش نمی شه، مسلم بدونید خوابن. (شرکت کننده ۸).

گریز به شکل تفکر به ترک سازمان، اقدام به ترک سازمان، و سپس ترک دائمی سازمان نمودار شد. یکی از شرکت کنندگان در این مورد گفت:

من خیلی مشتاق هستم و درخواست بازنشستگی کردم و دنبالش هم رفتم، بخاطر اینکه اینجا هیچ امتیازی نداره، برای چی من کار کنم؟ بخاطر چی کار کنم؟ بخاطر هیچ امتیازی که نداره؟ اشک آدم می ریزه، کار خیلی سخته (شرکت کننده ۱۰).

بحث و نتیجه گیری

شرکت کنندگان، واکنش منفی خود به فرسودگی شغلی را در قالب پاسخ های عاطفی، نگرشی، روان تنی، رفتاری و سازمانی نمایان کردند.

Igodan و Newcomb نشانه هایی شبیه پاسخ های عاطفی در پژوهش حاضر را نشانه های روانی می نامند و در این رابطه به خستگی عاطفی و از دست دادن

بی توجهی به اصول وسعت زیادی داشت و کیفیت مراقبت ها را به شدت کاهش می داد. خصوصیات این طبقه شامل: بی توجهی به نیاز جسمی (مراقبت روتین)، بی توجهی به نیاز عاطفی، بی توجهی به کلیت بیمار (وظیفه گرایی)، بی توجهی به بهداشت، بی توجهی به تقاضا و آسودگی بیمار، بی توجهی به امنیت و نتایج و عوارض، مراقبت در زمان یا مکان نامناسب، هماهنگی نامناسب تیمی، بی توجهی به نیازهای اطلاعاتی، و عدم کاربرد قابلیت ها بود.

یکی از سوپروایزرهای غلبه روتین ها و بی توجهی به نیازهای جسمی را بیان می کند:

برای بچه ای که تدبیر درجه داره خون وصل کرده، بیش می گم چرا علائم حیاتی اش را چک نکردم؟ می گه مگر ساعت ۱۱ علائم حیاتی می گیرم خانم؟ به ما تا حالا نتفتن ساعت ۱۱ علائم حیاتی بگیریم. یعنی ایشون علائم حیاتی را فقط ۶ و ۱۲ می گیره و فکر می کنه فقط همین کافیه (شرکت کننده ۳۸).

شرکت کنندگان به **وظایفی اولویت** دادند که از نظر آنها بسیار ضروری بود. این موارد شامل مراقبت های دستور داده شده یا لازم الاجرا، وظایف مورد نظر مدیران، مراقبت هایی که عدم انجام آن منجر به مؤاخذه می شود، و موارد مشهود و ظاهری بود. یکی از شرکت کنندگان در مورد انجام مراقبت برای مؤاخذه نشدن چنین گفت:

مراقبتی که اینجا انجام می شه شاید از حد متوسط هم پایین تره. منتها اون چیزی که باید انجام بشه نمی شه، اصلاً: فقط اون چیزی که برای بیمار order شده، دارو شو بدن، پانسمانش را انجام بدن، فقط. مراقبت های دیگری که توی کتاب ها هست و می دونیم انجام نمی شه، یعنی اون چیزهایی که دستور داده شده

نیز در مطالعه گراندد تئوری خود به این نتیجه رسید که برخی پرستاران ترجیح می دهند بر خود تمرکز داشته باشند و به این ترتیب درگیر بیماران نشوند. وی اظهار می کند که به نظر می رسد سطوح بالای تنبیدگی منجر به ناتوانی پرستاران در مطالعه او در انجام مراقبت مناسب شده و رفتارهای مراقبتی آنها را تغییر داده است.^(۱)

برخی نویسندگان کاهش انگیزه و رضایت شغلی را که در شرکت کنندگان این پژوهش نیز مشاهده شد در زمرة عوامل رفتاری^(۲۶) و برخی آن را جزو شاخصهای عاطفی^(۱۰) فرسودگی شغلی طبقه بندی کرده اند. در بررسی اپیدمیولوژیکی که بین شاغلین ۲۳ شغل در آمریکا صورت گرفت، از دست دادن علاقه به کار و بیزاری از کار، به عنوان نتایج فقدان کنترل مزمن بر موقعیت کاری یاد گردید.^(۲۹)

بر انگیخته شدن عواطف در شرکت کنندگان با تغییرات تگرushi همراه بود. Griffin و Mourhed در این مورد مطرح می کنند که طرز تلقی ها هم به وسیله ویژگی های عینی محیط کار، و هم اطلاعات مربوط به محیط اجتماعی شکل می گیرند.^(۳۰) با عنایت به این نظریه می توان نتیجه گرفت که تگرushi کارکنان مراکز سوختگی با توجه به عوامل خرد و کلان سازمان (واقعیت های عینی) و اطلاعات به دست آمده از گروه اجتماعی شکل گرفته است.

تگرushi های منفی شرکت کنندگان گاه به صورت درک غیر انسانی و کناره گیری عاطفی متجلی شد. Potter با توصیف درک غیر انسانی (Dehumanization) به عنوان شکلی از کناره گیری عاطفی، Emotional Withdrawal (Emotional Withdrawal) عنوان کرد که بسیاری از مراقبت دهندها به این تفکر می رسند که مددجویان آنها اشیایی بیش نیستند. برخی از آنها دچار عواطف

کنترل عاطفی، عدم توانایی مقابله با تنفس های ناخواسته، احساس بی قدرتی، احساس درماندگی و افسردگی اشاره می کنند. برخی نویسندگان پیدایش نشانه های عاطفی را در کاربرد روش های مقابله با تنبیدگی مؤثر می دانند.^(۲۶) Boyle در این رابطه اظهار می کند که ممکن است احساس درماندگی و نالمیدی مربوط به فرسودگی شغلی، به جای استفاده از روش های مقابله ای مشکل نگر، روش های عاطفه نگر را تشویق کند، زیرا پرستاری که دچار فرسودگی شغلی است، احتمالاً فاقد انرژی لازم جهت استفاده از روش های مقابله ای مشکل نگر می باشد.^(۲۷)

شرکت کنندگان نشانه های استیصال شخصی را به گونه ها و شدت های متفاوتی نشان دادند. Potter اشاره می کند که احساس محرومیت، خشم، افسردگی، نارضایتی و اضطراب بخش های طبیعی از زندگی و کار هستند، اما افرادی که در چرخه فرسودگی شغلی گرفتار می شوند، اغلب این احساسات منفی را به دفعات زیادتری تجربه می نمایند تا وقتی که این نشانه ها در آنان مزمن می شود. در بدترین حالات، افراد از نوعی خستگی عاطفی یا تحلیل عاطفی شکایت دارند. با این که هیچ دو نفری به شیوه مشابهی پاسخ ممکن است به صورت خشم تجلی کند. در مراحل بعدی، اضطراب، احساس گناه و ترس و سپس افسردگی و در موارد شدید، استیصال مشاهده می شود.^(۲۸)

вшارهای عاطفی، درماندگی، خستگی، افسردگی و بی حوصلگی موجب شده بود تا کارکنان برای حفظ انرژی عاطفی خود، به جای تمرکز بر نیاز بیمار، بر خود متمرکز شوند و خود را محافظت نمایند. Williams

خویش را به این صورت نشان دادند. Lazarus و Folkman این مورد را مقابله رویارویی می‌نامند و معتقدند که تهاجم و حمله به چیزی که مضر تلقی می‌شود، روش متداولی برای حفاظت خود در برابر خطر است.^(۳۱)

وقتی شرکت کنندگان از مقابله از طریق انتقاد و تهاجم Lazarus نتیجه ای نگرفتند در نهایت بی تفاوت شدند. مطرح می‌کند که در برخی موقعیت‌های خاص تهدیدآمیز، این گونه به نظر می‌رسد که هیچ زمینه یا امیدی جهت پیشگیری یا غلبه بر صدمه وجود ندارد. در چنین موقعیتی که نامیدی خوانده می‌شود، احتمالاً هیچ انگیزه‌ای برای تهاجم یا گریز از صدمه وجود ندارد و شخص دچار سکون می‌شود.^(۳۲)

فشارهای عاطفی ناشی از عوامل تنفس زای سازمانی همراه با فشار فیزیکی ناشی از کمبود تعداد کارکنان و بار سنگین کاری مراکز سوختگی منجر به ایجاد آبعاد روان تی گردید. Potter معتقد است همچنان که منابع عاطفی قربانیان فرسودگی شغلی تخلیه می‌شود، بهبود پذیری جسمانی آنان نیز تنزل می‌یابد.^(۳۳) Lewis و همکاران نیز با اشاره به عوامل تنفس زای فراوان بخش‌های سوختگی مطرح می‌کنند که وسعت و شدت مشکلاتی که پرستاران بخش سوختگی با آن مواجه هستند نشان می‌دهد که به مشاوره روان پزشکی در این مورد نیاز می‌باشد. آن‌ها مطرح می‌کنند که پرستاری از چنین بیمارانی نه تنها نوعی مبارزه است، بلکه از نظر عاطفی و جسمی نیز تنش‌هایی را بر پرستار وارد می‌کند.^(۷)

کناره گیری فیزیکی از بیماران از جمله ابعاد عاطفی بود. Griffin و Mourhed فرسودگی شغلی می‌دانند و اظهار می‌کنند که فرد شاغل ممکن است در این حال به عنوان مثال زمان

خصوصیت بار نسبت به بیماران می‌شوند. برخی نیز دوری گزین و عقل گرا (Intellectual) می‌شوند و در مورد مددجویان خود به عنوان مواردی انتزاعی در کتاب‌های درسی سخن می‌گویند. پوتر معتقد است که تمامی این کوشش‌هایی که برای مقابله صورت می‌گیرد، در واقع فرآیند فرسودگی شغلی را تشید می‌کند. وی اظهار می‌دارد که وقتی ادامه کار به شکل فزاینده‌ای نامطبوع می‌شود، به یک آزمایش تحمل تبدیل می‌گردد و در نهایت ممکن است منجر به از بین رفتن کامل عواطف شود.^(۲۸)

کناره گیری عاطفی و دوری گزینی از بیمار به حد زیادی در کارکنان پرستاری مشاهده شد. Lazarus و Folkman دوری گزینی را به عنوان مجموعه رفتارهای شناختی توصیف می‌کنند که فرد یا گروه برای دوری از منبع ایجاد کننده مشکل و یا اجتناب از این منبع، در جهت کاهش اهمیت آن به کار می‌برند. بنابراین شرکت کنندگان با اهمیت ندادن به مسایل بیمار، عدم همدردی و دوری گزینی، در واقع در صدد آن بودند که به نوعی تنبیه‌گی خود را کاهش دهند.^(۳۱) یافته‌های پژوهش رفیعی و همکاران نشان داد که بین دوری گزینی و شدت از خود بیگانگی بیماران رابطه مستقیمی وجود داشته است. به عبارت دیگر دوری گزینی از بیمار می‌تواند نشان دهنده سطوح بالای فرسودگی شغلی باشد. تغیرات نگرشی گاه نیز به صورت منفی نگری ظهور کرد.^(۳۲) Newcomb و Igodan معتقدند که منفی نگری و بدگمانی نسبت به درستی و نیکوکاری بشر (Cynicism)، افزایش شکایت در مورد شغل، بی‌تفاوتی و از دست دادن حس اهمیت، از جمله پاسخ‌های فرسودگی شغلی می‌باشد.^(۲۶)

شرکت کنندگان به کرات از موسسه و مدیران انتقاد کردند و خشم خود نسبت به آنان و حتی همتایان

همچنین امکان دارد تحت این شرایط، نحوه انجام وظیفه یا روش انجام آن تغییر یابد.^(۳۶.۲۹)

پرستاران این مطالعه از راهبردهایی برای کوتاه کردن زمان مراقبت استفاده کردند و مراقبت بی کیفیتی را عرضه نمودند. Williams این رفتار را با سطوح بالای تنبیدگی مرتبط دانسته و اظهار می دارد که در این حالت، خصوصیات معمول و قابلیت های پرستار به کار نمی رود، تیم غیر عملکردی است و تنها نیازهای فیزیکی تا حدی برآورده می شود. وی مطرح می کند که به نظر می رسد، موجود بودن منابع انسانی و فیزیکی بر مقدار زمان موجود برای اجرای مراقبت های پرستاری تأثیر می گذارد.^(۱) پرستاران مطالعه Bowers و همکاران راهبردهایی شبیه راهبردهای به کار رفته توسط پرستاران این مطالعه را جایت اداره زمان و بار کاری مورد استفاده قرار دادند. از جمله رویکردها، تثبیت یک روش روتین بود. در این حال انجام وظیفه در مورد مددجویان ثابتی صورت می گرفت و یا رویکردی کلی برای سازمان دادن کار بر اساس مددجو یا بر اساس وظیفه به کار می رفت. راهبرد دیگر پرستاران، تولید زمانی نو در هنگام کمبود وقت بود. در این حال پرستاران سریع تر کار می کردند، وظایف را ترکیب و دسته بندی می نمودند، توالی انجام وظایف را تغییر می دادند، به مددجویان اظهار می کردند که وقت ندارند، وقت تلف شده را به وقت مفید تبدیل می کردند و یا اوقاتی واقعی را فراهم می نمودند. وقتی پرستاران نمی توانستند با این رویکردها نیز وظایف خود را به انجام رسانند، آن را بخش بخش کرده و به دیگران تفویض می نمودند.^(۳۷)

برخی محققین مطرح کرده اند که ارتباط ضعیف و غیر اثربخش ممکن است با ناتوانی پرستاران در مقابله با تنبیدگی، نداشتن وقت کافی و ترس از درگیر شدن با

طولانی تری را صرف خوردن غذا کند و به وظایف خود بی توجه گردد.^(۳۰) William Milne و William نیز صرف وقت با بیمار را جزء بسیار با ارزش و کمتر از حد تخصیص یافته، کار پرستاری می داند.^(۳۴) تخلیه عاطفی شایع ترین واکنش رفتاری کارکنان بود که بصورت تحریک پذیری و پرخاشگری نمایان شد. Potter عواطف منفی را از جمله نشانه های فرسودگی شغلی دانسته و بیان می کند که بدخلقی و تند مزاجی در نتیجه محرك های جزی، احتمال فرسودگی شغلی در هشدار می دهد.^(۲۸) Mourhed Griffin و نیز خشونت را از پیامدهای فرسودگی شغلی در سازمان محسوب می کنند.^(۳۰)

به نظر می رسید که کارکنان با توجیه کردن و منطقی نشان دادن اعمال و رفتارهای خود در صدد کاهش بار فشار عاطفی و کاهش تنش و احساس گناه خود بودند. Cax چنین رفتاری را تحت عنوان تسکین (Palliation) توضیح می دهد و آن را نوعی مقابله می دارد. وی مطرح می کند که تسکین، بر کاهش، حذف، یا تحمل جنبه های ناراحت کننده جسمانی، حرکتی یا عاطفی تنبیدگی های نشأت گرفته از محیط تمرکز دارد و بروز رفتار یا عمل تسکینی به معنای تعدیل پریشانی، جهت کسب آسایش کوتاه مدت است.^(۳۵)

ابعاد سازمانی بصورت دو مضمون بر جسته رفع تکلیف کردن و زوال عملکرد از داده ها پدیدار گردید. ادبیات فرسودگی شغلی نیز به نوعی به مفهوم رفع تکلیف کردن اشاره می کنند و بیان می دارند که کارآئی فرد نیز در اثر عوامل مربوط به کار به طور غیر مستقیم تحت تأثیر قرار می گیرد. به عنوان مثال در شرایط زیادی بار کار، ممکن است فرد جهت تمرکز بر وظیفه اصلی، از کارهای جانبی مربوط به آن غفلت نماید.

بسیاری از آن‌ها در مصاحبه‌ها گفته بودند که "فقط انجام می‌دهی" (کیفیت اهمیتی ندارد). نویسنده‌گان متذکر می‌شوند که چنین مراقبت‌هایی نشان دهنده و یا ایجاد کننده تنش در کارکنان است و افزایش نیروی انسانی را در مراکز مراقبت دراز مدت پیشنهاد کردند.^(۳۷)

خصوصیات زوال عملکرد بصورت غیبت عاطفی و روانی، غیبت فیزیکی، تنزل اخلاقی و گریز در شرکت کننده‌گان پدیدار شد. Potter نیز با اشاره به زوال عملکرد در فرسودگی شغلی بیان می‌کند که سطوح بالای انرژی، سلامتی و اشتیاق که وضعیت‌های ضروری برای عملکرد مناسب می‌باشند، جملگی در فرسودگی شغلی تخلیه می‌شوند و این امر موجب کاهش کارآیی و نزول کیفیت پیامدها می‌شود. Potter معتقد است که با دردنگ تر شدن کار و عدم دریافت پاداشی از آن، غیبت نیز بیشتر وقوع می‌یابد. حتی در هنگامی که قربانی فرسودگی شغلی حضور فیزیکی دارد، از نظر عاطفی و روانی از کار خود غیبت دارد. مسایل مربوط به سلامتی و فشارهای مربوط به روابط بین فردی، منجر به اختلال در روابط با همکاران می‌شود و بنابراین فرد حمایت و همکاری آن‌ها را از دست می‌دهد و انجام وظایف شغلی دشوارتر می‌شود. بنابراین به مرور زمان، تنزلی کلی در کیفیت عملکرد ایجاد شده و بهره‌وری کاهش می‌یابد.^(۳۸) Igodan و Newcomb نیز به زوال عملکرد، کاهش اشتیاق به کار و افزایش غیبت اشاره می‌کنند.^(۲۶)

با توجه به نظریه‌های مختلف انگیزشی سازمان، خصوصاً نظریه دو عاملی، به نظر می‌رسد که کارکنان از عوامل بیداشتی (ابقاء) و انگیزش دهنده در سازمان برخوردار نیستند و بنابراین انتظار غیبت عاطفی و روانی و جابجایی در چنین کارکنانی می‌رود.^(۴۰)

بیمار در ارتباط باشد^(۳۸)، این در حالی است که شرکت کننده‌گان این مطالعه در اکثر موارد نسبت به نیازهای عاطفی بیمارانشان بی‌توجه بودند.

کارکنان به وظایف اولویت دادند که از نظر آن‌ها ضرورت بیشتری داشت؛ بنابراین سایر وظایف، حاشیه‌ای محسوب شده و فراموش شدند. پرستاران مطالعه Bowers و همکاران از رویکردی بنام "اولویت بندی مجدد کار" جهت مراقبت استفاده کردند. خصوصیات این طبقه به صورت اولویت بندی بر اساس نتایج انجام ندادن کار، بر اساس پیچیدگی وظیفه، بر اساس منبعی که تقاضای انجام کار را کرده است، بر اساس مشهود بودن نتایج، بر اساس وظیفه و بر اساس نیاز مددجو، و احتمال تأثیر انجام یک وظیفه بر وظیفه بعدی مشخص شد.^(۳۷) Austin و همکاران نیز از تأثیر موارد غیر مشهود در کیفیت مراقبت پرستاری یاد کردند. این نویسنده‌گان اظهار کردند که بسیاری از فعالیت‌هایی که از نظر پرستاران مطالعه آنان منجر به مراقبت با کیفیت می‌گردید، موارد نسبتاً غیر مشهود بوده است.^(۳۹)

رفع تکلیف کردن، پرستاران، بیماران و سازمان را تحت تأثیر قرار داد و منجر به انجام نشدن و یا انجام پرخطر بسیاری از مراقبت‌ها شد. Bowers و همکاران در مطالعه خود اظهار کردند با این که چنین راهبردهایی به پرستاران امکان داد تا وظایفی را که مسئول آن بودند انجام دهند، نتایج سوئی برای پرستاران و مددجویان داشت. آن‌ها تشخیص دادند که تقاضاهای و فشارهای زمانی، انجام مراقبت با کیفیت بالا را غیر ممکن می‌کند، بنابراین از کارهایی که "خوب است انجام شود" صرف نظر کردند تا به کارهایی که "باید انجام شود" پردازنند. این نویسنده‌گان بیان کردند که منع اصلی عدم رضایت پرستاران کمبود وقت بوده است و

کارکنان راهبردهایی را برای کاهش تبیین آنها انتخاب و اجرا نمایند. تعیین اهداف توسط کارکنان، مشارکت دادن کارکنان در تصمیم گیری های مراقبتی، دادن بازخورد مناسب پس از سنجش عملکرد، و تشکر و قدردانی از خدمات کارکنان، انجیزش دهنده گانی قدرتمند هستند که قابلیت فراوانی برای کاهش فرسودگی شغلی دارند.^(۴۱)

هر چند اجرای برنامه های کاهش فشارهای عصبی کارکنان پرستاری هزینه بر است و با توجه به محدودیت امکانات مالی مراکز سوختگی با اشکال مواجه می شود، اما با افزایش بیمه و ری کارکنان، جیران این هزینه ها صورت خواهد گرفت. مدیران می توانند با تهیه و اجرای این برنامه ها و تشویق کارکنان پرستاری جهت مبادرت به ورزش و اختصاص زمان های برای تفریح، به کارکنان بیاموزند که چگونه فشار عصبی خود را تشخیص داده و مسؤولیت تغییر آن را نیز خود به عهده بگیرند.^(۳۰)

با این که ماهیت تحقیقات کیفی تعمیم پذیری یافته ها به حیطه های گسترده تر را محدود می کند، اما توصیف دقیق بافت ها، نمونه گیری با حداقل تنوع، نمونه گیری نظری از تمامی موقعیت های ممکن و مشخص بودن تصمیمات اخذ شده در فرآیند تولید داده ها و موافقت شرکت کنندگان با یافته های تولید شده، راه را بر تعمیم یافته های این پژوهش در موقعیت های مشابه هموار می سازد.

پژوهش حاضر سؤال های تحقیقی متعددی را مطرح می کند که از طریق روش های کمی و کیفی قابل بررسی است. پژوهشگران از میان ده ها سؤال تحقیقی، انجام پژوهش هایی در رابطه با رابطه بین احساس بی کفایتی و عدم موفقیت در کار و رضایت شغلی پرستاران، تجربه بیماران سوختگی از تغییر شدن و

Griffin و Mourhed در همین راستا به عدم رضایت شغلی اشاره کرده و عوامل سازمانی (پرداخت ها، فرصت های رشد، نوع کار، سیاست ها، شرایط کار)، عوامل گروهی (همکاران، سرپرستاران)، و عوامل شخصی (نیازها، اشتیاق ها، مزایای واسطه ای) را در ایجاد نارضایتی مؤثر دانسته و بیان می کنند که این عوامل در نهایت موجب افزایش غیبت و جابجایی زیاد از کار می شود.^(۳۱)

Boyle معتقد است که برای رویارویی مناسب با فرسودگی شغلی لازم است علائم این پدیده و عوامل مؤثر در وقوع و شدت آن، به طور واضح مشخص و شناسایی شود.^(۲۷) این پژوهش، عوامل و علائم را مشخص کرد و بنابراین شناسایی آن را تسهیل نمود. لذا در مرحله اول پیشنهاد می شود که مدیران پرستاری و سوپر وایزرها و سرپرستاران بخشن های سوختگی شاخص های عاطفی، نگرشی، روان تنی، رفتاری و سازمانی فرسودگی شغلی مانند افسردگی و بی حوصلگی، احساس خستگی و نداشتن انرژی، تمرکز بر خود، کاهش رضایت شغلی، توسعه باورهای غیر انسانی، بی احترامی به بیماران و سرزنش و تحییر آن ها، دوری گزینی از بیمار، شکایت از بیماران، انتقاد از سازمان و همتایان، بدینی، استهباء و بی تفاوتی، شیوع بیماری و عفونت و دردهای جسمانی، پرخاشگری، برخوردهای بین فردی، توجیه و منطقی جلوه دان، خطاهای مراقبتی، غیبت عاطفی و فیزیکی، تنزل اخلاقی، تقاضای بازنیستگی پیش از موعد و عادی شدن رفتارهای نادرست مراقبتی را به دقت مورد مشاهده و بررسی قرار دهند و علاوه بر کوشش در جهت تعدیل عوامل درون سازمانی و برون سازمانی حاکم بر مراکز سوختگی که عامل اصلی ظهور ابعاد منفی پنج گانه و نزول کیفیت مراقبت ها می باشند، با گفتگو با

- 6- Steenkamp WC, Van der Merwe AE. The psychosocial functioning of nurses in a burn unit. Burns; 1998. 24(3): 253- 258.
- 7- Lewis KF, Poppe S, Twomey J, Peltier G. Survey of perceived stressors and coping strategies among burn unit nurses. Burns; 1990. 16(2): 110- 112.
- 8- Heimbach D. Burn patients, then and now. Burns; 1999. 25(1): 1- 2.
- 9- Swaffield L. Coping with stress- sharing the load. Nurs Times; 1988. 84(36): 24-26.
- 10- MC Carthy P. Burnout in psychiatric nursing. J Adv Nurs; 1985. 10: 305- 310.
- 11- Nicosia JE, Petro JA. Manual of burn care. New York: Raven press; 1983. P. 134- 135.
- 12- Donabedian A. The quality of care, how can it be assessed?. JAMA; 1988. 260(12): 1743- 1748.
- 13- Zarghami M, Khalilian A. Deliberate self-burning in Mazandaran, Iran. Burns; 2002. 28(2): 115- 119.
- 14- Rafii F, Oskouie F, Nikravesh M. Factors involved in nurses' responses to burnout: a grounded theory study. BMC Nurs. [serial on the Internet]. 2004; 3(6) [about 10p.]. Available from: <http://www.biomedcentral.com/1472-6955/3/6>. Accessed November 13, 2004.
- 15- Hogston R. Quality nursing care: a qualitative enquiry. J Adv Nurs; 1995. 21(1): 116- 124.
- 16- Morse JM, Solberg SM, Neander WL, Bottorff JL, Johnson JL. Concepts of caring and caring as a concept. Adv Nurs Sci; 1990. 13(1): 167- 171.
- 17- Fletcher CE. Hospital RN's job satisfaction and dissatisfaction. JONA; 2001. 31(6): 324- 331.
- 18- Mark BA. What explains nurses' perceptions of staffing adequacy?. JONA; 2002. 32(5): 234- 242.
- 19- Strauss A, Corbin J. Basics of qualitative research; techniques and procedures for developing grounded theory. 2nd ed. thousand oaks: Sage publication; 1998. P. 57- 237.

سرژنش توسط کارکنان پرستاری، رابطه بین همدلی و نگرش کارکنان پرستاری، رابطه بین درک بیماران از حقوق خود و رفتارهای مراقبتی دریافت شده توسط آنها، رابطه بین فرسایش جسمی و تحلیل عاطفی کارکنان پرستاری، درک کارکنان پرستاری و مدیران از کناره گیری فیزیکی از بیمار، تأثیر خشونت و محبت بر همکاری بیماران سوختگی، تحلیل و توسعه مراقبت ماشینی با استفاده از داده های این مطالعه، و ارتباط بین غیبت عاطفی و فیزیکی و فرسودگی شغلی کارکنان سوختگی و همچنین انجام پژوهشی مشابه در سایر حیطه های مراقبتی را پیشنهاد می کنند.

تقدیر و تشکر

حمایت های مالی دانشگاه علوم پزشکی ایران در جهت کمک به انجام پژوهش قابل تقدیر است. پژوهشگران مراتب تشکر و قدردانی خود را به شرکت کنندگان پژوهش و مدیران محترم مراکز سوختگی تهران اعلام می نمایند.

فهرست منابع

- 1- Williams AM. The delivery of quality nursing care: a grounded theory study of the nurse's perspective. J Adv Nurs; 1998. 27(4): 808- 816.
- 2- Mander R. Encouraging students to be research minded. Nurs Edu; 1988. 8: 30-35.
- 3- Redfern SJ, Norman IJ. Measuring the quality of nursing care: a consideration of different approaches. J Adv Nurs; 1990. 15: 1260- 1271.
- 4- Dufrene RL. An evaluation of a patient satisfaction survey: validity and reliability. Eval Program Plann; 2000. 23(3): 293- 300.
- 5- Herndon D. Total burn care. 2nd ed. London: Saunders; 2002. P.16- 23, 421, 723- 729, 740- 783.

۳۲- رفیعی فروغ، عالیخانی مریم، موسوی ملیحه السادات، محمودی محمود. بررسی میزان فرسودگی شغلی و ارتباط آن با روش های مقابله ای به کار گرفته شده توسط پرستاران شاغل در بیمارستان های سوانح و سوختگی تهران و مقایسه آن با بیماران شاغل در این بیمارستان ها. *فصلنامه پرستاری و مامایی* ایران؛ ۱۴۷۵: ۱۵-۱۴.

33- Lazarus RS. Patterns of adjustment. 3rd ed. New York: MC Graw- Hill; 1976. P. 45- 47, 56- 59.

34- Milne HA, MC William CL. Considering nursing resource as caring time. *J Adv Nurs*; 1996. 23: 810- 819.

35- Cox T. Stress. 4th ed. London: British library cataloguing in publication data; 1988. P. 14- 18, 28- 30.

36- Pyne R, Cozens JF. Stress in health professionals. New York: John Wiley & sons; 1987. P. 210- 215.

37- Bowers BJ, Lauring C, Jacobson N. How nurses manage time and work in long- term care. *J Adv Nurs*; 2001. 33 (4): 484- 491.

38- Macleod CJ. Communication: why it can go wrong. *Nurs Times*; 1985. 2(38): 1119- 1120.

39- Austin L, Luker K, Caress A, Halleh C. Palliative care: community nurses' perceptions of quality care. *Qual Health Care*; 2000. 9: 151- 158.

۴۰- الونی سیدمهدي مدیریت عمومی. تهران: نشر نی؛ .۱۳۷۹ ص. ۱۳۳- ۱۶۶.

41- Weinberg K. Pain and anxiety with burn dressing changes: patient self- report. *J Burn Care Rehabil*; 2000. 21(2): 155- 156

20- Glaser BG, Strauss AL. *The discovery of grounded theory: strategies for qualitative research*. Chicago: Aldine; 1976. P. 65-7.

21- Field PA, Morse JM. *Nursing research: the application of qualitative approaches*. Beckenham: Croom Helm; 1991. P. 45-50.

22- Chenitz WC, Swanson JM. *Qualitative research using grounded theory, From practice to grounded theory; qualitative research in nursing*. Menlo Park: Addison Wesley; 1986. P. 3-13.

23- Polit DF, Beck CT, Hungler BP. *Essentials of nursing research*. 5th ed. Philadelphia: Lippincott; 2001. P. 203- 250.

24- Guba E, Lincoln Y. *Forth Generation*. California. Newbury Park: Sage publication; 1989. P. 23-40.

25- Guba E, Lincoln Y. *Effective evaluation: improving the usefulness of evaluation results through responses and naturalist approaches*. San Fransisco: Jossey-Bass; 1985. P. 120-23.

26- Igodan OC, Newcomb LH. Are you experiencing burnout?. *J Extension*; 1986. 24(1): 1-7.

27- Boyle A. Personality hardiness, ways of coping, social support and burnout in critical care nurses. *J Adv Nurs*; 1991. 16: 850-857.

28- Potter BA. Symptoms of burnout. 1998. Available from: <http://www.docpotter.com/boclass-zbosymptoms.html>. Accessed 5 February 2004.

29- Kalimo R. *Psychosocial factors at work and their relation to health*. Geneva: World health organization; 1987. P. 4- 100.

۳۰- مورهد گریگین، رفتار سازمانی. ترجمه الونی مهدی. معمارزاده غلامرضا. تهران: مروارید؛ ۱۳۷۹ ص. ۲۶۴- ۲۶۳.

31- Lazarus RS, Folkman S. *Stress, appraisal and coping*. New York: Springer; 1984. P. 70- 75, 308- 311.

Response of Nursing Staff to Burnout in Burn Centers of Tehran

*F. Rafiee PhD¹ SF. Haghdoost Oskouie PhD² M. Yadavar Nikravesh PhD³

Abstract

Background & Aim: Nursing care in a burn center is demanding intensive care which provokes emotional responses among staff. Every nurse who cares for a patient with burn injury, knows that stress is a part of working in this field and organizational problems and issues related to the patients in these centers leads to intense reactions in the staff which finally results in burnout and exerts negative influences on nursing care. Therefore, the objective of this paper as part of an extensive research was identifying the nature of burn nurses' responses to burnout.

Material & Method: Grounded theory was used in this study. Thirty- eight participants were recruited by purposeful and theoretical sampling and data were generated by unstructured interviews and participant observations. Constant comparison was used for data generation in this study.

Results: Participants represented negative dimensions in response to stress and burnout. These responses emerged as emotional, attitudinal, psychosomatic; behavioral, and organizational dimensions. Emotional dimension included personal and professional desperation; attitudinal dimension included depersonalization and negativity; psychosomatic, responses included physical and psychological attrition; behavioral response included intolerance and justification; and organizational dimension included irresponsiveness care and declining performance.

Conclusion: Burnout impressed all dimensions of participants' entities and in this way, influenced quality of nursing care negatively. The process of actions and interactions of the nursing staff emerged as a response to situations and context of burn centers during time period. These responses sometimes were represented spontaneously, and sometimes as means for reducing the influence of environmental stressors. Some of these responses focused on the kind of care, and some involved feelings and emotions of the participants. But the participants' bodies were also the target of some responses.

Modifying macro and micro conditions governing burn centers is necessary. Nurse administrators concerning about signs and symptoms of burnout, and also executing stress management programs will reduce stress and distress in the nurses and also improve the quality of nursing care.

Key Words: Grounded theory, Burnout, Nursing care, Burn unit

Accepted for Publication: 13 March 2007

¹ Assistant Professor of Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Iran University of Medical Sciences and Health Services, Tehran, Iran (*Corresponding Author)

² Associate Professor of Public Health, Iran University of Medical Sciences and Health Services, Tehran, Iran.

³ Associate Professor of Health Management, Iran University of Medical Sciences and Health Services, Tehran, Iran.